

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลมหาพรต ปี C

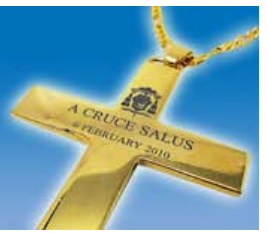
(วันที่ 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก เพื่อช่วยพี่น้องให้เข้าใจความหมายของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพระวรสารวันนี้ พ่อขอนำพี่น้องย้อนกลับไปยังสมัยที่ประเทศอิสราเอลปกครองด้วยระบบกษัตริย์และประกาศกมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านศาสนาและการเมือง หนึ่งในบรรดาประกาศกที่มีชื่อเสียงและน่าเกรงขามสำหรับประเทศเพื่อนบ้านในสมัยนั้นคือ เอลีชา ท่านเป็นประกาศกในรัชสมัยกษัตริย์เยโฮรัมแห่งอิสราเอลและเคยเป็นผู้ช่วยประกาศกเอลียาห์ สมัยนั้นกษัตริย์แห่งอาร์ม (ซีเรียในปัจจุบัน) ทรงทำสงครามกับชาวอิสราเอล แต่ก็ไม่สามารถเอาชนะได้สักที เพราะเอลีชาคอยแนะนำและเตือนกษัตริย์แห่งอิสราเอลเกี่ยวกับแผนการของกษัตริย์แห่งอาร์มอยู่เสมอ เมื่อกษัตริย์แห่งอาร์มทรงทราบเรื่องนี้ จึงทรงหาทางกำจัดเสี้ยนหนามชิ้นนี้เสีย โดยส่งกำลังพลส่วนหนึ่งไปล้อมเมืองโดธานซึ่งเอลีชาอาศัยอยู่ในตอนกลางคืน เมื่อเกหะซี ผู้รับใช้ของเอลีชา ตื่นขึ้นในตอนเช้าตรู่และพบว่าเมืองถูกล้อมด้วยกำลังของข้าศึกซึ่งมีทั้งทหารม้าและรถศึก จึงเกิดความหวาดกลัวเป็นอย่างมาก เมื่อเอลีชาเห็นผู้รับใช้ของท่านหวาดกลัวมากเช่นนั้น ท่านจึงพยายามทำให้เขาสงบลงโดยบอกเขาว่า **“อย่ากลัวเลย ฝ่ายเรามีกำลังมากกว่าเขา”** (2 พกษ 6:16) แต่ดูเหมือนว่าผู้รับใช้ของท่านไม่เชื่อ ท่านจึงอธิษฐานภาวนาต่อพระเจ้าว่า **“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดทรงเปิดตาของเขาและทรงบันดาลให้เขาเห็นด้วยเถิด”** (2 พกษ 6:17) และพระเจ้าทรงเปิดตาของเกหะซี เขาจึงเห็นภูเขาม้าและรถศึกเป็นไฟห้อมล้อมเอลีชาไว้เต็มไปหมด ความหวาดกลัวของเขาได้สลายไป ในวันนั้นเอลีชาสามารถเอาชนะบรรดาศัตรูของท่านได้โดยไม่ยากเย็นนัก

พระวรสารซึ่งเราเพิ่งได้รับฟังในวันนี้เป็นเหตุการณ์ต่อจากตอนที่พระเยซูเจ้าทรงทำนายครั้งแรกถึงพระทรมานของพระองค์ พระองค์ทรงบอกบรรดาศิษย์ว่า **“บุตรแห่งมนุษย์จะต้องรับทรมานเป็นอันมาก จะถูกบรรดาผู้อาวุโส มหาสมณะ และธรรมาจารย์ปฏิเสธไม่ยอมรับ และจะถูกประหารชีวิต แต่จะกลับคืนชีพในวันที่สาม”** (ลก 9:22) แน่นนอน การทำนายนี้ไม่ใช่ข่าวดีสำหรับบรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้า ผู้ซึ่งคาดหวังว่าในฐานะพระเมสสิยาห์ กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของชาวอิสราเอล พระองค์จะทรงทำลายกองทัพของชาวโรมันและสถาปนาวินิจฉัยอิสราเอลขึ้นมาใหม่ เมื่อได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ ศิษย์หลายคนคงเริ่มคิดทบทวนอีกครั้งว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่ทุกคนรอคอยเป็นเวลานานแสนนานจริงหรือเปล่า? พระองค์ทรงเป็นผู้รับเจิมที่พระเจ้าทรงส่งมากอบกู้ประชากรของพระองค์จริงหรือไม่? เราควรติดตามพระองค์เข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มต่อไปหรือว่าเราควรถอยกลับก่อนที่จะทุกอย่างจะสายเกินไป? ณ จุดนี้ พ่อคิดว่าพระเยซูเจ้าทรงมี

สังมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ความรู้สึกไม่ต่างจากเอลีซาเมื่อตอนที่ท่านอยู่ต่อหน้าผู้รับใช้ของท่านที่รู้สึกสับสนและหวาดกลัวอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงตัดสินพระทัยทำบางสิ่งที่คล้ายกับสิ่งที่เอลีซาได้ทำ

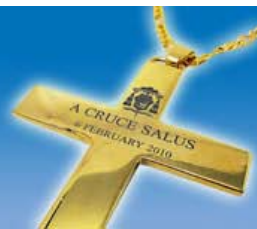
ดังนั้น แปดวันต่อมาพระเยซูเจ้าทรงพาเบโตรยอห์น และยากอบ ซึ่งเป็นผู้นำกลุ่มอัครสาวก ขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐานภาวนา สำหรับชาวอิสราเอลภูเขาเป็นสถานที่พบปะกับพระเจ้า โมเสสได้พบปะกับพระเจ้าบนภูเขา ประกาศเอลียาห์ก็เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่พระเยซูเจ้าทรงไปอธิษฐานภาวนาบนภูเขา และบนสถานที่นี้เองตาฝ่ายจิตของอัครสาวกทั้งสามคนได้ถูกเปิดออกและสามารถมองเห็นสถานภาพที่แท้จริงของพระเยซูเจ้าซึ่งตาฝ่ายกายมองไม่เห็น พวกเขาได้เห็นโมเสสและเอลียาห์ยืนอยู่เคียงข้างพระองค์และได้ยินเสียงของพระเจ้าผู้ไม่อาจแลเห็นได้ดังออกมาจากเมฆว่า **“ท่านผู้นี้เป็นบุตรของเรา ผู้ที่เราได้เลือกสรรจงฟังท่านเถิด”** (ลก 9:35) นี่เป็นคำยืนยันที่พวกเขาต้องการมากที่สุด พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้ที่ชาวอิสราเอลทุกคนกำลังรอคอยจริงๆ สวรรค์เป็นพยานถึงเรื่องนี้ด้วยตนเอง เวลานี้พวกเขาพร้อมที่จะฟังและติดตามพระองค์บนเส้นทางแห่งความทุกข์ยากลำบากและความตายเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาพร้อมที่จะเผชิญกับทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้น เพราะพวกเขามั่นใจว่าพระเจ้าทรงอยู่เคียงข้างพระเยซูเจ้า ชัยชนะสุดท้ายจะต้องเป็นของพระองค์อย่างแน่นอน

เหมือนผู้รับใช้ของเอลีซาบางครั้งเราอาจรู้สึกสับสน หวาดกลัว สงสัย และถามตนเองว่า **“พระเจ้าทรงอยู่ที่ไหน?”** ลองนึกถึงสัตบุรุษที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตที่เป็นที่สะอิดสะเอียน ความไม่ซื่อสัตย์ และความโลภที่ไม่สิ้นสุดของผู้นำพระศาสนจักร และพวกเขาถามเราว่า **“พระเจ้าสามารถประทับอยู่ในสถานที่เช่นนี้ได้อย่างไร?”** หลายคนในพวกเขาเลิกเชื่อในพระเจ้าและหันหลังให้วัดไปเลย ลองนึกถึงคนที่ตกใจ หรือผิดหวังอย่างรุนแรง หรือตกเป็นเหยื่อของความอยุติธรรมและการเลือกที่รักมักที่ชังของผู้ว่าราชการในสังคมที่เขาอาศัยอยู่ พวกเขาไปสมัครงานและคนที่มีความสามารถน้อยกว่าพวกเขาได้ทำงานนั้น เพราะเขาเหล่านั้นเป็นเด็กฝากหรือเป็นญาติกับเจ้าหน้าที่บางคนในสำนักงานนั้น พวกเขาเห็นผู้คนมากมายที่กำลังก้าวหน้าในสังคมโดยทางลัดและใช้วิธีการไม่ถูกต้องและอยุติธรรม แล้วพวกเขาถามเราว่า **“พระเจ้าทรงอยู่ที่ไหน?”**

พี่น้องที่รัก เมื่อต้องเผชิญหน้ากับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ บางครั้งเราอาจรู้สึกเหมือนว่าโลกทั้งโลกกำลังถล่มทลายลงมาบนศีรษะของเรา ถ้าเรายังคงรู้สึกแบบนี้ พ่อดิฉันคิดว่าถึงเวลาแล้วที่เราต้องขึ้นไปบนภูเขาแห่งการอธิษฐานภาวนาและวอนขอพระเจ้าให้เปิดตาของเราเพื่อมองเห็นความจริงที่เหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้บดบังจากสายตาของเรา เมื่อพระเจ้าทรงให้เรามองเห็นสิ่งที่กำลังรอคอยเราในโลกหน้า เราจะรู้ทันทีว่าความทุกข์ยากลำบากทั้งหลายบนโลกนี้เป็นเพียงแค่ทางผ่านเท่านั้นเอง ผลที่ตามมาคือ เราจะสามารถยอมรับมรสุมชีวิต

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ที่พัดกระหน่ำเข้ามาในชีวิตของเราอย่างไม่หยุดหย่อนได้โดยตระหนักว่าพระเจ้าทรงอยู่เคียงข้างเราเสมอ ขอให้
พระสิริรุ่งโรจน์ที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงให้อัครสาวกทั้งสามคนได้เห็นลွ่งหน้า เป็นกำลังใจให้เราในการแบก
กางเขนของตนและติดตามพระองค์ไปในแต่ละวัน โดยมั่นใจว่าผ่านทางกางเขนของเทศกาลมหาพรตเราจะพบ
ความรอดพ้นที่พระเยซูเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับเราพร้อมกับการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ในวันปีศา
อย่างแน่นอน **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**